

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul XIII — Nr. 609

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Joi, 27 septembrie 2001

SUMAR

Nr.	Pagina	Nr.	Pagina
LEGI ȘI DECRETE			
478.	— Lege privind respingerea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 229/2000 pentru modificarea și completarea Legii nr. 52/1994 privind valorile mobiliare și bursele de valori	2	
699.	— Decret pentru promulgarea Legii privind respingerea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 229/2000 pentru modificarea și completarea Legii nr. 52/1994 privind valorile mobiliare și bursele de valori	2	
★			
479.	— Lege privind respingerea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 193/1999 pentru modificarea și completarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 51/1998 privind unele măsuri premergătoare privatizării băncilor	3	
700.	— Decret pentru promulgarea Legii privind respingerea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 193/1999 pentru modificarea și completarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 51/1998 privind unele măsuri premergătoare privatizării băncilor	3	
★			
480.	— Lege privind respingerea Ordonanței Guvernului nr. 54/1999 pentru modificarea și completarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 51/1998 privind unele măsuri premergătoare privatizării băncilor	4	
701.	— Decret pentru promulgarea Legii privind respingerea Ordonanței Guvernului nr. 54/1999 pentru modificarea și completarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 51/1998 privind unele măsuri premergătoare privatizării băncilor	4	
★			
481.	— Lege privind respingerea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 64/1999 pentru modificarea și completarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 51/1998 privind unele măsuri premergătoare privatizării băncilor	5	
702.	— Decret pentru promulgarea Legii privind respingerea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 64/1999 pentru modificarea și completarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 51/1998 privind unele măsuri premergătoare privatizării băncilor	5	
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE			
	Decizia nr. 146 din 8 mai 2001 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. IV și art. IX din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 179/1999 privind modificarea și completarea Legii nr. 92/1992 pentru organizarea judecătorească, astfel cum a fost modificată prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 15/2000, precum și a dispozițiilor art. 79 și art. 80 din Legea nr. 168/1999 privind soluționarea conflictelor de muncă	6-8	
ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE			
354.	— Ordin al ministrului agriculturii, alimentației și pădurilor privind aprobarea numărului de exemplare din speciile strict protejate care se pot recolta în cadrul sezonului de vânătoare 2001-2002	8	

LEGI ȘI DECRETE**PARLAMENTUL ROMÂNIEI****CAMERA DEPUTAȚILOR****SENATUL****LEGE****privind respingerea Ordonanței de urgență a Guvernului
nr. 229/2000 pentru modificarea și completarea
Legii nr. 52/1994 privind valorile mobiliare și bursele de valori**

Parlamentul României adoptă prezenta lege.

Articol unic. — Se respinge Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 229 din 24 noiembrie 2000 pentru modificarea și completarea Legii nr. 52/1994 privind valorile mobiliare și bursele de valori, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 606 din 25 noiembrie 2000, abrogată prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 27/2001.

Această lege a fost adoptată de Camera Deputaților în ședința din 12 iunie 2001, cu respectarea prevederilor art. 74 alin. (2) din Constituția României.

PREȘEDINTELE CAMEREI DEPUTAȚILOR**VALER DORNEANU**

Această lege a fost adoptată de Senat în ședința din 4 septembrie 2001, cu respectarea prevederilor art. 74 alin. (2) din Constituția României.

p. **PREȘEDINTELE SENATULUI,****DORU IOAN TĂRĂCILĂ**

București, 24 septembrie 2001.

Nr. 478.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI**DECRET****pentru promulgarea Legii privind respingerea Ordonanței
de urgență a Guvernului nr. 229/2000 pentru modificarea
și completarea Legii nr. 52/1994 privind valorile mobiliare
și bursele de valori**

În temeiul prevederilor art. 77 alin. (1) și ale art. 99 alin. (1) din Constituția României,

Președintele României d e c r e t e a z ă :

Articol unic. — Se promulgă Legea privind respingerea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 229/2000 pentru modificarea și completarea Legii nr. 52/1994 privind valorile mobiliare și bursele de valori și se dispune publicarea acestei legi în Monitorul Oficial al României, Partea I.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI**ION ILIESCU**

București, 21 septembrie 2001.

Nr. 699.

PARLAMENTUL ROMÂNIEI

CAMERA DEPUTAȚILOR

SENATUL

L E G E

**privind respingerea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 193/1999
pentru modificarea și completarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 51/1998
privind unele măsuri premergătoare privatizării băncilor**

Parlamentul României adoptă prezenta lege.

Articol unic. — Se respinge Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 193 din 9 decembrie 1999 pentru modificarea și completarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 51/1998 privind unele măsuri premergătoare privatizării băncilor, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 604 din 10 decembrie 1999.

Această lege a fost adoptată de Camera Deputaților în ședința din 15 februarie 2001, cu respectarea prevederilor art. 74 alin. (2) din Constituția României.

PREȘEDINTELE CAMEREI DEPUTAȚILOR
VALER DORNEANU

Această lege a fost adoptată de Senat în ședința din 4 septembrie 2001, cu respectarea prevederilor art. 74 alin. (2) din Constituția României.

p. PREȘEDINTELE SENATULUI,
DORU IOAN TĂRĂCILĂ

București, 24 septembrie 2001.
Nr. 479.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

D E C R E T

**pentru promulgarea Legii privind respingerea Ordonanței
de urgență a Guvernului nr. 193/1999 pentru modificarea
și completarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 51/1998
privind unele măsuri premergătoare privatizării băncilor**

În temeiul prevederilor art. 77 alin. (1) și ale art. 99 alin. (1) din Constituția României,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — Se promulgă Legea privind respingerea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 193/1999 pentru modificarea și completarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 51/1998 privind unele măsuri premergătoare privatizării băncilor și se dispune publicarea acestei legi în Monitorul Oficial al României, Partea I.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
ION ILIESCU

București, 21 septembrie 2001.
Nr. 700.

PARLAMENTUL ROMÂNIEI

CAMERA DEPUTAȚILOR

SENATUL

L E G E

**privind respingerea Ordonanței Guvernului nr. 54/1999
pentru modificarea și completarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 51/1998
privind unele măsuri premergătoare privatizării băncilor**

Parlamentul României adoptă prezenta lege.

Articol unic. — Se respinge Ordonanța Guvernului nr. 54 din 24 august 1999 pentru modificarea și completarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 51/1998 privind unele măsuri premergătoare privatizării băncilor, emisă în temeiul art. 1 lit. D pct. 29 din Legea nr. 140/1999 privind abilitarea Guvernului de a emite ordonanțe și publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 405 din 26 august 1999.

Această lege a fost adoptată de Camera Deputaților în ședința din 15 februarie 2001, cu respectarea prevederilor art. 74 alin. (2) din Constituția României.

PREȘEDINTELE CAMEREI DEPUTAȚILOR
VALER DORNEANU

Această lege a fost adoptată de Senat în ședința din 4 septembrie 2001, cu respectarea prevederilor art. 74 alin. (2) din Constituția României.

p. PREȘEDINTELE SENATULUI,
DORU IOAN TĂRĂCILĂ

București, 24 septembrie 2001.
Nr. 480.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

D E C R E T

**pentru promulgarea Legii privind respingerea Ordonanței
Guvernului nr. 54/1999 pentru modificarea și completarea
Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 51/1998
privind unele măsuri premergătoare privatizării băncilor**

În temeiul prevederilor art. 77 alin. (1) și ale art. 99 alin. (1) din Constituția României,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — Se promulgă Legea privind respingerea Ordonanței Guvernului nr. 54/1999 pentru modificarea și completarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 51/1998 privind unele măsuri premergătoare privatizării băncilor și se dispune publicarea acestei legi în Monitorul Oficial al României, Partea I.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
ION ILIESCU

București, 21 septembrie 2001.
Nr. 701.

PARLAMENTUL ROMÂNIEI

CAMERA DEPUTAȚILOR

SENATUL

L E G E

**privind respingerea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 64/1999
pentru modificarea și completarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 51/1998
privind unele măsuri premergătoare privatizării băncilor**

Parlamentul României adoptă prezenta lege.

Articol unic. — Se respinge Ordonanța de urgență a nr. 51/1998 privind unele măsuri premergătoare privatizării Guvernului nr. 64 din 18 mai 1999 pentru modificarea și băncilor, publicată în Monitorul Oficial al României, completarea Ordonanței de urgență a Guvernului Partea I, nr. 225 din 20 mai 1999.

Această lege a fost adoptată de Camera Deputaților în ședința din 15 februarie 2001, cu respectarea prevederilor art. 74 alin. (2) din Constituția României.

PREȘEDINTELE CAMEREI DEPUTAȚILOR

VALER DORNEANU

Această lege a fost adoptată de Senat în ședința din 4 septembrie 2001, cu respectarea prevederilor art. 74 alin. (2) din Constituția României.

p. PREȘEDINTELE SENATULUI,

DORU IOAN TĂRĂCILĂ

București, 24 septembrie 2001.

Nr. 481.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

D E C R E T

**pentru promulgarea Legii privind respingerea Ordonanței de
urgență a Guvernului nr. 64/1999
pentru modificarea și completarea Ordonanței
de urgență a Guvernului nr. 51/1998 privind
unele măsuri premergătoare privatizării băncilor**

În temeiul prevederilor art. 77 alin. (1) și ale art. 99 alin. (1) din Constituția României,

Președintele României d e c r e t e a z ă :

Articol unic. — Se promulgă Legea privind respingerea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 64/1999 pentru modificarea și completarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 51/1998 privind unele măsuri premergătoare privatizării băncilor și se dispune publicarea acestei legi în Monitorul Oficial al României, Partea I.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

ION ILIESCU

București, 21 septembrie 2001.

Nr. 702.

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE**CURTEA CONSTITUȚIONALĂ****DECIZIA Nr. 146**

din 8 mai 2001

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. IV și art. IX din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 179/1999 privind modificarea și completarea Legii nr. 92/1992 pentru organizarea judecătorească, astfel cum a fost modificată prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 15/2000, precum și a dispozițiilor art. 79 și art. 80 din Legea nr. 168/1999 privind soluționarea conflictelor de muncă

Lucian Mihai	— președinte
Costică Bulai	— judecător
Constantin Doldur	— judecător
Kozsokár Gábor	— judecător
Ioan Muraru	— judecător
Nicolae Popa	— judecător
Lucian Stângu	— judecător
Romul Petru Vonica	— judecător
Gabriela Ghiță	— procuror
Maria Bratu	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. IV și art. IX din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 179/1999 privind modificarea și completarea Legii nr. 92/1992 pentru organizarea judecătorească, astfel cum a fost modificată prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 15/2000, precum și a dispozițiilor art. 79 și art. 80 din Legea nr. 168/1999 privind soluționarea conflictelor de muncă, excepție ridicată de Constantin Mirică în Dosarul nr. 3.639/2000 al Tribunalului București — Secția a IV-a civilă.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Reprezentantul Ministerului Public, considerând că dispozițiile legale criticate nu încalcă prevederile constituționale invocate, solicită respingerea excepției de neconstituționalitate ridicate.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 3 noiembrie 2000, pronunțată în Dosarul nr. 3.639/2000, **Tribunalul București — Secția a IV-a civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. IV din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 179/1999 privind modificarea și completarea Legii nr. 92/1992 pentru organizarea judecătorească, astfel cum a fost modificată prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 15/2000, precum și a dispozițiilor art. 79 și art. 80 din Legea nr. 168/1999 privind soluționarea conflictelor de muncă**, excepție ridicată de Constantin Mirică într-o cauză civilă având ca obiect un litigiu de muncă.

În motivarea excepției de neconstituționalitate se susține, în esență, că dispozițiile Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 179/1999 modifică o lege organică, și anume Legea nr. 92/1992, ceea ce contravine art. 107 alin. (3) și art. 114 din Constituție. De asemenea, se susține că art. IV și IX din ordonanța de urgență criticată contravin prevederilor constituționale ale art. 15 alin. (2), ale art. 21 și 24, deoarece suprimă apelul în materia litigiilor de muncă, litigii care ar trebui soluționate de complete de judecată speciale, care însă nu au fost încă înființate. În final se apreciază că Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 15/2000 pentru modificarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 179/1999 privind modificarea și completarea Legii nr. 92/1992 pentru organizarea

judecătorească ar trebui „să prelungească” și dispozițiile art. IV ale acestei ordonanțe de urgență, ca, de altfel, și pe cele ale art. 71, 79 și 80 din Legea nr. 168/1999.

Tribunalul București — Secția a IV-a civilă, exprimându-și opinia, apreciază că prin Legea nr. 168/1999 „legiuitorul a dorit ca litigiile de muncă să fie soluționate cu mai multă celeritate”. În ceea ce privește înlăturarea căii de atac a apelului se arată că prin această măsură nu se încalcă prevederile art. 15, art. 21 alin. (2) și ale art. 24 din Constituție.

Potrivit dispozițiilor art. 24 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, republicată, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului și Guvernului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

Guvernul, în punctul său de vedere, arată că prin Decizia nr. 34/1998 Curtea Constituțională a statuat că interdicția reglementării prin ordonanță a domeniilor rezervate legilor organice nu este aplicabilă ordonanțelor de urgență ale Guvernului. În ceea ce privește neconstituționalitatea celorlalte dispoziții legale Guvernul consideră că nu sunt înfrânate prevederile constituționale ale art. 20, 21 și ale art. 24 alin. (1).

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepțiilor de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Guvernului, raportul întocmit în cauză de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și dispozițiile Legii nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională este competentă, potrivit dispozițiilor art. 144 lit. c) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (1), ale art. 2, 3, 12 și 23 din Legea nr. 47/1992, republicată, să soluționeze excepția de neconstituționalitate cu care a fost sesizată.

Instanța judecătorească a sesizat Curtea Constituțională cu soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. IV din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 179/1999 și a dispozițiilor art. 79 și art. 80 din Legea nr. 168/1999, respingând, ca fiind inadmisibilă, excepția referitoare la art. 71 din Legea nr. 168/1999. Examinând însă încheierea de sesizare cât și notele scrise ale autorului excepției, Curtea constată că în ceea ce privește Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 179/1999 autorul excepției a criticat ca fiind neconstituționale nu numai prevederile art. IV, ci și prevederile art. IX.

De aceea, Curtea urmează să se pronunțe asupra dispozițiilor art. IV și art. IX din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 179/1999 privind modificarea și completarea Legii nr. 92/1992 pentru organizarea judecătorească, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 559 din 17 noiembrie 1999, astfel cum a fost modificată prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 15/2000, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 111 din

14 martie 2000, precum și asupra dispozițiilor art. 79 și art. 80 din Legea nr. 168/1999 privind soluționarea conflictelor de muncă, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 582 din 29 noiembrie 1999. Textele legale criticate au următorul conținut:

— Art. IV din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 179/1999:

„Cauzele care au ca obiect judecarea în fond a unor litigii de muncă, aflate pe rolul judecătorilor, vor fi trecute la completele care judecă conflictele de muncă și litigiile de muncă din cadrul judecătoriei respective, imediat după înființarea acestora.

Apelurile declarate până la data înființării noilor instanțe, precum și cele aflate în curs de judecată vor fi soluționate de instanțele legal sesizate.

Recursurile declarate sau aflate în curs de judecată vor fi trecute la secțiile care judecă conflicte de muncă și litigii de muncă din cadrul tribunalelor.”;

— Art. IX din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 179/1999:

„(1) Prezentă ordonanță de urgență intră în vigoare la data publicării ei în Monitorul Oficial al României, Partea I, cu excepția prevederilor pct. 6 al art. I, care se aplică după 90 de zile de la data intrării în vigoare a acesteia.

(2) La data publicării prezentei ordonanțe de urgență prevederile art. 1, 11, 12 și 16 din Decretul nr. 203/1974 pentru înființarea și organizarea de secții maritime și fluviale la unele instanțe judecătorești și unități de procuratură, publicat în Buletinul Oficial, Partea I, nr. 131 din 31 octombrie 1974, se abrogă.”;

— Art. 79 din Legea nr. 168/1999: „(1) Hotărârile instanței de fond sunt definitive.

(2) Hotărârile motivate ale instanței de fond se redactează și se comunică părților în termen de cel mult 15 zile de la pronunțare.”;

— Art. 80 din Legea nr. 168/1999: „Termenul de recurs este de 10 zile de la data comunicării hotărârii pronunțate de instanța de fond.”

Autorul excepției de neconstituționalitate consideră că aceste dispoziții legale încalcă următoarele prevederi constituționale:

— Art. 15 alin. (2): „Legea dispune numai pentru viitor, cu excepția legii penale mai favorabile.”;

— Art. 21: „(1) Orice persoană se poate adresa justiției pentru apărarea drepturilor, a libertăților și a intereselor sale legitime.

(2) Nici o lege nu poate îngreuna exercitarea acestui drept.”;

— Art. 24: „(1) Dreptul la apărare este garantat.

(2) În tot cursul procesului, părțile au dreptul să fie asistate de un avocat, ales sau numit din oficiu.”;

— Art. 107 alin. (3): „Ordonanțele se emit în temeiul unei legi speciale de abilitare, în limitele și în condițiile prevăzute de aceasta.”;

— Art. 114: „(1) Parlamentul poate adopta o lege specială de abilitare a Guvernului pentru a emite ordonanțe în domenii care nu fac obiectul legilor organice.

(2) Legea de abilitare va stabili, în mod obligatoriu, domeniul și data până la care se pot emite ordonanțe.

(3) Dacă legea de abilitare o cere, ordonanțele se supun aprobării Parlamentului, potrivit procedurii legislative, până la împlinirea termenului de abilitare. Nerespectarea termenului atrage încetarea efectelor ordonanței.

(4) În cazuri excepționale, Guvernul poate adopta ordonanțe de urgență. Acestea intră în vigoare numai după depunerea lor spre aprobare la Parlament. Dacă Parlamentul nu se află în sesiune, el se convoacă în mod obligatoriu.

Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 144 lit. c) și al art. 145 alin. (2) din Constituție, precum și al art. 13 alin. (1) lit. A.c), al art. 23 și al art. 25 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, republicată, cu majoritate de voturi sub aspectul raportării dispozițiilor legale criticate la art. 114 alin. (4) din Constituție,

CURTEA

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. IV și art. IX din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 179/1999 privind modificarea și completarea Legii nr. 92/1992 pentru organizarea judecătorească, astfel cum a fost

(5) Aprobarea sau respingerea ordonanțelor se face printr-o lege în care vor fi cuprinse și ordonanțele ale căror efecte au încetat potrivit alineatului (3).“

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că nu poate fi primită nici una dintre criticile de neconstituționalitate formulate de autorul acesteia.

Astfel, în ceea ce privește încălcarea prevederilor constituționale ale art. 15 alin. (2), Curtea Constituțională constată că textele de lege criticate nu conțin vreo dispoziție de natură să le confere caracter retroactiv.

Nu poate fi primită nici critica adusă Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 179/1999 în baza argumentului că, potrivit art. 107 alin. (3) și art. 114 din Constituție, o asemenea ordonanță nu poate interveni într-un domeniu aparținând unei legi organice. Curtea Constituțională, prin Decizia nr. 34 din 17 februarie 1998, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 88 din 25 februarie 1998, a reținut că „Dispozițiile art. 114 din Constituție nu prevăd interdicția de a se emite ordonanțe de urgență în domeniul legilor organice, deoarece cazul excepțional ce impune adoptarea unei măsuri urgente pentru salvagardarea unui interes public ar putea reclama instituirea unei reglementări de domeniul legii organice, nu numai ordinare, care, dacă nu ar putea fi adoptată, interesul public avut în vedere ar fi sacrificat, ceea ce este contrar finalității constituționale a instituției”.

În ceea ce privește motivul de neconstituționalitate decurgând din „suprimarea apelului” Curtea Constituțională a statuat că „accesul liber la justiție nu înseamnă că el trebuie asigurat la toate structurile judecătorești, deoarece competența și căile de atac sunt stabilite exclusiv de legiuitor, care poate institui reguli deosebite, în considerarea unor situații deosebite”. În acest sens este, de exemplu, Decizia nr. 38 din 26 februarie 1998, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 177 din 13 mai 1998.

În legătură cu invocarea încălcării dispozițiilor art. 24 din Constituție, referitoare la garantarea dreptului la apărare, Curtea nu o poate reține ca fiind relevantă, întrucât toate litigiile legate de modificarea sau desfacerea contractelor de muncă se judecă de către instanțele judecătorești, părțile având dreptul de a fi asistate de un avocat în tot cursul procesului, indiferent de gradele de jurisdicție.

Referitor la toate celelalte critici legate de modul de soluționare a litigiilor de muncă se constată că acestea nu ridică probleme de constituționalitate, ci de aplicare a legii, care nu intră în competența Curții Constituționale.

În sfârșit, în legătură cu faptul că Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 15/2000 ar trebui, potrivit autorului excepției, „să prelungească” dispozițiile art. IV din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 179/1999, ca de altfel și pe cele ale art. 79 și 80 din Legea nr. 168/1998, Curtea constată că aceasta este o problemă de legiferare, ce aparține competenței exclusive a legiuitorului, iar nu una de contencios constituțional.

De altfel, dispozițiile criticate au mai fost supuse controlului de constituționalitate. Astfel, prin Decizia nr. 230 din 16 noiembrie 2000, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 665 din 16 decembrie 2000, și prin Decizia nr. 67 din 27 februarie 2001, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 188 din 12 aprilie 2001, Curtea a respins excepțiile privitoare la aceste dispoziții. Neintervenind elemente noi de natură să justifice reconsiderarea jurisprudenței Curții, aceeași soluție se impune și în cauza de față.

modificată prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 15/2000, precum și a dispozițiilor art. 79 și art. 80 din Legea nr. 168/1999 privind soluționarea conflictelor de muncă, excepție ridicată de Constantin Mirică în Dosarul nr. 3.639/2000 al Tribunalului București — Secția a IV-a civilă.

Definitivă și obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 8 mai 2001.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,

LUCIAN MIHAI

Magistrat-asistent,

Maria Bratu

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

MINISTERUL AGRICULTURII, ALIMENTAȚIEI ȘI PĂDURILOR

ORDIN

privind aprobarea numărului de exemplare din speciile strict protejate care se pot recolta în cadrul sezonului de vânătoare 2001—2002

Ministrul agriculturii, alimentației și pădurilor,

având în vedere prevederile art. 29 alin. (2) și ale anexei nr. 2 la Legea fondului cinegetic și a protecției vânatului nr. 103/1996, cu modificările ulterioare, precum și ale art. 9 pct. 1 din Convenția privind conservarea vieții sălbatice și a habitatelor naturale din Europa, adoptată la Berna la 19 septembrie 1979, la care România a aderat prin Legea nr. 13/1993, în temeiul prevederilor art. 7 lit. B.b) din Hotărârea Guvernului nr. 12/2001 privind organizarea și funcționarea Ministerului Agriculturii, Alimentației și Pădurilor, cu modificările ulterioare,

în baza Avizului Ministerului Apelor și Protecției Mediului nr. 2.257/ACI din 10 septembrie 2001 și a Avizului Academiei Române — Comisia pentru Ocrotirea Monumentelor Naturii nr. Cj 151 din 22 august 2001, emise în conformitate cu prevederile art. 28 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 236/2000 privind regimul ariilor naturale protejate, conservarea habitatelor naturale, a florei și faunei sălbatice,

emite următorul ordin:

Art. 1. — Se aprobă numărul de exemplare din speciile urs (*Ursus arctos*), lup (*Canis lupus*), râs (*Lynx lynx*) și pisică sălbatică (*Felix silvestris*), care se pot recolta, în condițiile impuse prin reglementările în vigoare, în cadrul sezonului de vânătoare 2001—2002, prevăzute în anexa la prezentul ordin, întocmită pe județe, gestionari și fonduri de vânătoare.

Art. 2. — (1) Recoltarea numărului de exemplare aprobat din speciile de faună sălbatică prevăzute la art. 1 se poate face în perioadele:

— pentru lup, râs
și pisică sălbatică:	15 septembrie 2001 —
31 martie 2002;
— pentru urs:	15 septembrie 2001 —
31 decembrie 2001 și
15 martie 2002 —
14 mai 2002.

(2) Exemplarele din cele 4 specii de faună sălbatică prevăzute la art. 1 se pot recolta pe bază de autorizații de

vânătoare individuală și autorizații de vânătoare colectivă în grup mare, folosindu-se metodele „la pândă”, „la dibuit” și „la goană”.

Art. 3. — Eliberarea de către Regia Națională a Pădurilor a autorizațiilor de vânătoare pentru specia urs se face numai cu aprobarea prealabilă, nominală, a ministrului agriculturii, alimentației și pădurilor.

Art. 4. — Gestionarii fondurilor de vânătoare pentru care s-a aprobat recoltarea unor exemplare din speciile de faună sălbatică prevăzute la art. 1 aplică prevederile prezentului ordin, iar Direcția regim și inspecție silvică din cadrul Ministerului Agriculturii, Alimentației și Pădurilor și inspectoratele teritoriale de regim silvic și cinegetic, prin oficiile cinegetice, verifică modul aplicării și respectării lui.

Art. 5. — Prezentul ordin va fi publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, iar anexa se va comunica celor interesați de către Direcția regim și inspecție silvică din cadrul Ministerului Agriculturii, Alimentației și Pădurilor.

Ministrul agriculturii, alimentației și pădurilor,
Ilie Sârbu

București, 14 septembrie 2001.
Nr. 354.

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

Regia Autonomă „Monitorul Oficial”, str. Izvor nr. 2—4, Palatul Parlamentului, sectorul 5, București,
cont nr. 2511.1—12.1/ROL Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
și nr. 5069427282 Trezoreria sector 5, București (alocat numai persoanelor juridice bugetare).

Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 411.58.33 și 411.97.54, tel./fax 410.77.36.

Tiparul : Regia Autonomă „Monitorul Oficial”, tel. 490.65.52, 335.01.11/2178 și 402.21.78,
E-mail: ramomrk@bx.logicnet.ro, Internet: www.monitoruloficial.ro